

Viếng Vân Sơn tự trong cơn mưa mùa hạ

ISSN: 2734-9195 14:22 21/07/2026

Dưới chân Núi Một, mặt hồ phẳng lặng càng thêm trong trẻo sau cơn mưa. Khung cảnh ấy khép lại chuyến viếng thăm Vân Sơn tự bằng một dư vị bình yên, thứ bình yên không chỉ đến từ cảnh sắc thiên nhiên...

Giữa biển trời Côn Đảo xanh biếc, Vân Sơn tự lặng lẽ tựa mình trên triền Núi Một. Đây là ngôi chùa Phật giáo duy nhất trên đảo, phía sau tựa núi, phía trước hướng ra mặt biển mênh mang, từ lâu đã trở thành điểm tựa tâm linh của người dân bản địa và du khách thập phương.

Trong cơn mưa mùa hạ lất phất, từng bậc đá dẫn lên chùa như được phủ thêm vẻ tĩnh lặng. Hai bên đường là màu xanh của rừng cây, phía xa là biển trời trải rộng. Không gian ấy khiến bước chân người lữ khách chậm lại để cảm nhận sự bình yên giữa thiên nhiên bao la.

Nét đặc biệt rất riêng của Vân Sơn tự là đàn khỉ hoang sinh sống tự nhiên trên sườn núi. Chúng tung tăng trên vòm cây cao, đua nhau chuyền cành, đôi khi chạy theo khách viếng chùa. Nhà chùa cũng đặt biển nhắc nhở để du khách ứng xử phù hợp, vừa bảo đảm an toàn, vừa gìn giữ môi trường sống của loài vật nơi đây.

Khi chúng tôi đến, trong chính điện đang diễn ra thời kinh. Tiếng chuông, tiếng mõ hòa cùng lời kinh trầm hùng vang lên giữa không gian thanh tịnh. Dòng người hành hương lặng lẽ lễ Phật, mỗi người như tìm được cho mình khoảng lặng giữa cuộc sống nhiều bộn bề.

Thượng tọa trụ trì Thích Trung Sơn chia sẻ: Vân Sơn tự được xây dựng vào năm 1964, từ đó đến nay, ngôi chùa là cơ sở Phật giáo duy nhất trên Côn Đảo, trở thành nơi gửi gắm niềm tin tâm linh của người dân và khách thập phương.

Giữa vùng đất từng ghi dấu biết bao đau thương của lịch sử, nơi hàng vạn người đã ngã xuống trong hệ thống nhà tù Côn Đảo, sự hiện diện của ngôi chùa không chỉ mang ý nghĩa tín ngưỡng mà còn như lời nhắc nhở về lòng từ bi, sự tưởng niệm và khát vọng hướng đến an lành.

Trước khi rời chùa, chúng tôi dành lễ Tam bảo, dành lễ Thượng tọa trụ trì và được trao tặng một xâu chuỗi đá làm kỷ niệm cho chuyến hành hương. Tiếng chuông chùa vẫn ngân vang giữa núi rừng, hòa vào tiếng mưa nhẹ và gió biển, để lại trong lòng người viếng một cảm giác thanh thản khó quên.

Dưới chân Núi Một, mặt hồ phẳng lặng càng thêm trong trẻo sau cơn mưa. Khung cảnh ấy khép lại chuyến viếng thăm Vân Sơn tự bằng một dư vị bình yên,

thứ bình yên không chỉ đến từ cảnh sắc thiên nhiên, mà còn từ sự lắng dịu trong mỗi người sau khi bước qua cánh cửa thiền môn.

Bài và ảnh: **Nguyễn Thành Công**